

Zuboly álma...

[ShakespeareLátó - 2014. április]

...az, hogy történjen vele valami különleges, hiszen a szövödei munka (főleg, mióta megkapta, hogy az ikeás jobb a Zubolyék vásznánál) szeretete nem elég ahhoz, hogy elméjének az a része, melyből régebben varázslatos történetek pattantak ki a kerek mezőn, na, az nem tud újabban kiteljesedni, és ráadásul szegény fején teherként ott lapul és egyfolytában moco rog az a titok is, hogy szereti azt a színház nevű bohózatot, egyszer látta, milyen szép székük van a rendezőknek, azóta őszintén kíván ő is beleülni abba, és okos dolgokról beszélni, furcsa szavakat használni, vagy legalább bárcsak (ez a kifejezés milyen sokat jelent neki) eljárhatna egy hőst, azt az erős fajtát, ami már-már a szuperhős kategóriába tartozik, és a lányok is odavannak érte, az lenne az igazi, de most se hagyják kibontakozni, mert itt van ez a szindarab, amit a felnőtt színjátszó kör kapott, a polgármester esküvőjére kellene elkészülni vele, mert a first lady egy finom hölgy, még az operát is szereti, szóval kell neki valami külö nszám az ünnepélyre, és ezekkel a kollégákkal nem lehet haladni, mert nem értik, hogy a neki szánt hősszerelmes szerep nem hálás, mert mit ér a könnyektől latyakossá ázott tőr általi halál, ha addig csak enyelegni kell, és átsugdosni Bálint-napi frázisokat egy fal lyukán, ráadásul falat be se lehet vinni arra a miniszínpadra, ami inkább egy orchideákkal díszített pódium lesz, de mindegy, elvállalta, nem bánta meg, mert az a terv, hogy a szabadban fognak próbálni, és a friss levegő jót tesz a szellemnek, elindítja a képzelőerőt, és talán a vén tölgyfa mögöl, ami legendás (állítólag valaki hallotta egyszer, hogy éjnek idején a görög mitológiából idéz), hátha előbújna egy tündér vagy valami mágikus szökkencs fajzat, aki kicsit megbolondítaná a természet rendjét, szerelmesek között cserélgetne szerelmet, de nem valami könnyed tavaszi, rózsaszín felhőt stimuláló hormonkezeléssel, hanem álommal, virágpóros afrodisziákummal, amiből ha ő is kaphatna, talán meglátná az erdő királynőjét, és az is észrevenné őt, telefonszámcsere biztos nem lesz, de lehetne belőle hölgyválasz, vagy ki tudja, mi, bár ennek biztos ára van, a nagyravágyás nem jár ingyen, de ő azt se bánná, ha megbabonáznák, felfülnék, olyan puha hatalmas füllel (ami régebben a szomszéd szamarának volt, annak az áldott jó, szeretnivaló haszonállatnak), mert az ilyet biztos egy királynő is megcirógatná, talán egy óvatlan pillanatban, amely aztán sose lenne elfeledve, még a keble is hozzáérne, parancsot adna a tündérhadnak, hogy hozzanak annyi bűvös gasztronómiai falatot, amennyitől a számárember azt hihetné, hogy a szájában a friss erdei patak és egy havasiméz-különlegesség házasodott volna össze, miközben az ízlelőbimbók ritka virágok rügyeit bontják. De jó is lenne Zuboly álmát előadni! – gondolta Zuboly, és álmában egy erdőben ébredt.

Kategória: ShakespeareLátó
Denumire autor: Fodor Györgyi

Látó Szépirodalmi Folyóirat